

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 54. Novi Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. ri. Sic obiit 21 Jan. 1306: ac sedes
 A.C. 1305. Pictaviensis vacavit quindecim menses.

§. LIV.

Novi Cardinales.

Decimo quinto Decembris illo Mercurii die, quo trimestris ecclesiastici jejunium colebatur, Papa Clemens V. Lugduni decem creavit Cardinales. Primus erat Petrus Sacellius Episcopus Tolosanus, nobili genere natus in Marchiæ loco, cui nomen est * Sacellum Ferricidæ. Egerat primo Præfectum Antimonasterii in diocesi Lemovicensi, ac Professore Juris Civilis in Universitate Aureliæ; ubi Papam Clementem inter discipulos suos numerasse creditur. Deinde fuit Canonicus Parisinus, & unus ex iis, qui habuerunt senatum Tolosæ mense Januario 1288, & Parisiis an. 1290. Carcassonensis Episcopus an. 1292 factus, & ineunte Octobri an. 1298 per Bonifacium VIII translatus Tolosam, denique a Clemente V absens designatus est Cardinalis Presbyter, ac re comperita Lugdunum venit 30 Jan. 1306. Postea 7 Decembris episcopatum Prænestinum a decessu Cardinalis Theodorici vacantem nactus, ab eo tempore Cardinalis Prænestinus solebat dici.

* la Chapelle
 de Taillefer.
Baluz.
 p. 63. 626.
 Sup. §. 31.

Secun-

Secundus erat Berengarius Fredo-
 lius Episcopus Bliterensis. Prope Mon-
 tem Pessulanum ortus in castro Veru-
 nio ad familiam spectante suam, juve-
 nis admodum evasit Bliterensis Canoni-
 cus; tum Pro-Præfectus chori; deinde
 Abbas ad S. Aphrodisium in eadem
 urbe. Fuit etiam Archidiaconus Nar-
 bonensis, & Aquensis Canonicus ad S.
 Salvatorem; tandem Episcopus Blite-
 rensis an. 1298; jamque tunc is erat,
 cum a Bonifacio VIII ad collectionem
 Sexti Decretalium adhiberetur. Cle-
 mens V eum dixit Cardinalem Presby-
 terum de SS. Nereo & Achilleo. Fa-
 ctus est postea Episcopus Tusculanus;
 sed vocabatur semper Cardinalis Blite-
 rensis.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1305.

p. 631.

Sup. lib. 89.
 §. 61.

Tertius, Arnaldus Chantelupius Pa-
 pæ propinquus, & tum in ejus locum e-
 lectus Archiepiscopus Burdigalensis. Fue-
 rat Prior Regulæ, quæ est oppidum
 in Vasconia, & Decanus ad S. Paulam
 Londini. Renunciatus est Cardinalis
 Presbyter de S. Marcello; & in sede
 sua successorem per suffragia habuit ne-
 potem suum pariter Arnaldum Chan-
 telupium nomine.

p. 635.

Quartus, Nicolaus Frovillius ex illu-
 stri prosapia, cujus terra jacet in Nor-
 mannia Depam inter & Novum Castrum.
Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. P p En-

p. 636.

Sæcul. XIV. **A. C. 1305.** Engerandum Marenninum tunc in aula Gallica potentissimum sanguine continebat. Ordinem Prædicatorum in Rothomagensi cœnobio ingressus, Theologiam Parisiis magna cum fama docuit; diversa inter Fratres obiit munia; & Regi Philippo Pulchro a confessionibus fuit. Declaratus est Cardinalis Presbyter de S. Eusebio: ac ex aula Franciæ primus hanc dignitatem obtinuit.

p. 582.

Quintus, Thomas Jorzius Anglus Ordinis Prædicatorum per Angliam Magister Provincialis, ac Regis Eduardi conscientiæ Arbitrator. Decretus est Cardinalis Presbyter de S. Sabina loco Gualterii Winterbornii ex eodem Ordine mortui 24 Sept. hoc ipso anno 1305. Hic Cardinalis multa reliquit scripta; quorum aliqua adscripta sunt S. Thomæ Aquinatis ob idem nomen.

Cave Append. p. 8.

Bal. p. 638.

Sextus, Stephanus Suifus prope Laudunum; qui primum Brugenfis Archidiaconus in Ecclesia Tornacensi, deinde Cancellarius, vel potius Custos sigillorum Regis Philippi fuit. An. 1300 in Episcopum Tornacensem electus fuerat una cum Godefrido de Fontibus Canonico Parisino: neuter tamen illam sedem obtinuit; sed Guido Arvernensis, frater Guilielmi Episcopi Leodiensis, antea Tornacensis. Stephanus appellatus

latus est Cardinalis Presbyter de S. Sæcul. XIV.
Cyriaco. A. C. 1305.

Septimus, Guilielmus Arrufatius seu p. 640.
Ruffatius. Canonicus primum Lugdu-
nensis fuerat. Dein eum Papa Cle-
mens amicus suus Magistrum libello-
rum supplicum fecit; tum Cardinalem
Diaconum de S. Cosma; & statim po-
stea Cardinalem Presbyterum de S. Po-
tentiana, quippe sibi ut Archiepiscopo
Burdigalensi, immo jam ut Convena-
rum Episcopo addictissimum. Guiliel-
mus habuit nepotem Robertum nomi-
ne, qui fuit Archiepiscopus Salernitanus,
exin Aquensis in Provincia.

Octavus, Arnaldus Pelegruæus, id p. 642.
cognomen trahens a castello quodam a-
gri Petrocoricensis: sed ejus familia in
tractu Vasatensi habitabat. Ex Ar-
chidiacono Carnutino Papæ cognati sui
beneficio evasit Cardinalis Diaconus de
S. Maria in porticu.

Nonus, Raymundus Degotus Papæ p. 648.
nepos ex fratre Arnaldo Garfia Pro-Co-
mite Leomaniensi & Miramunda Mal-
leonia hujus conjuge. Cum Papæ suo
patruo Lugdunum eunti se comitem jun-
xisset, nuncupatus est Cardinalis Diaco-
nus de S. Maria Nova.

Sæcul. XIV.
A.C. 1305.
p. 651.

Decimus, Arnaldus Bearnensis, Benedictinus primum monachus ad S. Severum in diœcesi Aturina, tum Abbas ad S. Crucem Burdigalæ. Clemens V Papa factus eum inter Præfectos sacelli sui retulit; postmodo Ecclesiæ Romanæ Pro - Cancellarium, ac denique Cardinalem Presbyterum de S. Prisca declaravit: sed is vocabatur Cardinalis de S. Cruce propter abbatiam suam. Atque hi sunt decem Cardinales 15 Decembris 1305 creati, Galli novem, unusque Anglus.

LIBER XC.
CLEMENTIS PAPAE
ALBERTUS I. ROMANORUM
OCCIDENTIS II.
HISTO.